

denne Kritik var det ærede Medlem ikke særlig venlig stemt — i alt Fald efter hans Udtalelser at dømme — overfor den tidligere Handelsminister, nuværende Folketingsmand Hr. Jørgen Christensen. Den Betydning, som det ærede Medlem i denne Omtale lagde i hans Handlinger, Udtalelser og Udtryk, skal jeg ikke her diskutere med det ærede Medlem, men det, som Hr. Jørgen Christensen til enhver Tid har hævdet paa det bestemteste som Minister og senere har vedblevet at hævde, er, at der ikke i Loven om Valutacentralen og heller ikke i Valutacentralens Ledelse saa lidt som i denne Ændring til Loven foreligger noget som helst, der med Rette kan kaldes Importregulering. Det er muligt, at Valutacentralens Bestyrelse ved sine Dispositioner er i Stand til at — skal vi kalde det begrænse Importen derigennem, at den ikke stiller særlig rigeligt med udenlandsk Valuta til Raadighed, at den maaske er i Stand til at raabe et Varsko til Importørerne om, at de ikke skal købe for rigeligt. Men jeg har ikke forstaaet det saaledes, at der enten i Loven eller i Bekendtgørelsen eller paa anden Maade er hjemlet eller forudsat, at Valutacentralens Bestyrelse kunde give Valuta til enkelte Varepartier eller Varegrupper, men nægte Valuta til andre Varepartier eller Varegrupper. Efter min Opfattelse har Importørerne Ret til at bestille, indkøbe og indføre her til Landet uden Hensyn til Varens Art de Varer, de nu mener, de i det givne Tilfælde kan være tjente med at indføre, og er saa efter Indkøbet berettigede til at henvende sig for at faa Valuta til dette Indkøb, uden at Valutacentralens Bestyrelse er berettiget til paa noget Tidspunkt at spørge om, hvad det er for Varer, de har indkøbt. Og jeg mener, at man særlig kendetegner Importregulering derigennem, at man i Forvejen vil bestemme, hvilken Art Varer og hvor store Poster af hver Art man ønsker der skal importeres. Dette indeholdes absolut ikke i det foreliggende Lovforslag; det har den tidligere Handelsminister stadig hævdet, og det mener vi at have faaet bekræftet igennem Udtalelser i Dag fra den højtærede Statsminister. Og efter at det saaledes er bekræftet, føler vi os i denne Henseende yderligere beroligede derigennem, at dette er et Forsøg, der varer i 4 Maaneder. Vi kan derfor, som Forholdene ligger, anbefale Lovforslaget til Vedtagelse i det høje Ting.

Schovelin: Det ærede 2det Medlem for 4de Kreds (Veistrup) nævnte et meget interessant Eksempel paa, hvorledes der

allerede fra — skal vi sige det tredie Ting, fra det Bankvælde, som det nuværende Ministerium særlig har anset det for sit Program at bekæmpe, er givet et Vink til Foderstofhandlerne, et Vink med Tommelfingeren, et importregulerende Vink. Det ærede Medlem for 3die Kreds (Mægaard) brugte en hartad fortryllende Vending for at komme væk fra det slemme „Importregulering“; han sagde: Skal vi kalde det — begrænse. Jo, lad os kalde det begrænse! Hvorfor bruge disse fremmede Udtryk, naar vi kan kalde det med danske? Hvis der altsaa er Tilhængere af det ærede Medlem, som tror, at de to Ting er forskellige, saa lad os da i Himlens Navn bruge Ordet Begrænsning! Men det er altsaa Sagen, at den nuværende Valutacentral kan — lad os sige: begrænse Importen. Det er ganske vist, det indrømmer jeg paa Forhaand. Derfor var der ikke nogen Anledning for det ærede Medlem for 3die Kreds til at dvæle saa udførligt ved, at de kan ikke gøre det efter det Skema, som den højtærede Minister foreslog, og det teknisk set ikke er en Importregulering af samme Art. Det har jeg indrømmet paa Forhaand, der er ikke noget at gendrive ved at gøre opmærksom derpaa. Nej, det er meget videregaaende; Valutacentralen kan slaa ned paa enhver Importør saaledes, at den siger: Du maa ikke handle paa Kredit. Det er nemlig Sagen, at der er mange Forretninger, der kun kan gøres paa Kredit, og naar man nægter dem Kredit derigennem, at vedkommende — for at bruge Hr. Jørgen Christensens rigtige Udtryk — ikke maa faa Lejlighed til at dække deres Valutarisiko, saa kan den paagældende Forretning ikke gøres. Man kan sige: Det er ikke nogen Importregulering, det er en Valutaregulering, vi vil blot værne om Nationalbankens Sterlingbeholdning, eller hvad man nu fortryllende siger om den Slags Ting. Men i Virkeligheden, i Konsekvenserne bliver det en Importregulering af allerfarligste Art. Derfor kan jeg ikke andet end undre mig over, at et Parti, som for faa Dage siden med store Fagter og Besværgelse af alle højtidelige Principper: Frihed, det frie Spil, og hvad det alt sammen hedder, med Hænder og Fødder modsatte sig Importregulering, nu lader dette komme ind ad en Sidevej og blive lagt i Hænderne paa et Tremandsraad. Jeg kan meget vel forstaa den højtærede Statsministers Standpunkt i Sagen, som i og for sig lader sig forsvare med ganske gode Argumenter: at det var rigtigt at centralisere det hele, saa der overhovedet kun var et eneste Sted, hvor